

Kolleger kom til at le paa et vist Punkt i hans Udtalelser, nemlig da han sagde, at de saglige, teoretiske og juridiske Grunde, hvorfor man kunde tænke sig, at denne Tilføjeelse vilde blive udstemt, ikke ville komme til at spille nogen Rolle uden for denne Sal, dem vilde man ikke komme til at forstaa, vil jeg sige, at jeg kom til at le, fordi jeg følte mig overtydet om, at der nok vil blive sørget for, at de saglige, teoretiske og juridiske Grunde kommer Befolkningen ikke til at lære at kende, men derimod det rene Faktum, at man havde udstemt denne Tilføjeelse, hvad der saa vil blive betegnet som en Forsøgelse af Arbejderne og noget, intet rettænkende Menneſte i Virkeligheden burde have været med til. Det var det, jeg smilede ad, og jeg tror ogsaa, det skal vise sig at blive Resultatet, at de saglige Grunde ikke ville komme til at spille nogen Rolle i Fremstillingen, i alt Fald paa det Omraade, hvor det ærede Medlem og hans Meningsfæller kommer til at udøve Indflydelse. Hvad Tilføjeelsen i sig selv angaar, agter jeg at stemme imod den, fordi det er en Undtagelseslovgivning af samme Bestaendighed som den, vi tidligere have haft fremme fra det samme Parti, nemlig gaende ud paa, at Arbejdsgiverne skulle straffes, naar de gøre sig skyldige, medens Arbejdere ikke straffes, naar de begaa det selv samme. Det vil jeg nu en Gang ikke være med til. Der burde lige saa godt staa: naar underordnede Personer tilføje økonomisk Skade, forhindre overordnede eller sideordnede fra at udøve deres Stemmeret, saa skulle de isalde den samme Straf. Jeg ser ikke rettere, end at man meget vel kunde tænke sig et saadant Forhold, at en næringsdrivende kunde blive tvungen til at stemme imod sin Overbevisning, idet han i modsat Fald kunde være temmelig sikker paa, at der vilde blive tilføjet ham økonomisk Skade i hans Virksomhed paa en saadan Maade, som her er fset. Men i ethvert Tilfælde er det et rent isoleret Punkt, man har trukket frem, og skulle vi, som den højtærede Minister bemærkede, ind paa at ændre paa dette Omraade, maatte vi gaa langt videre end at rette paa et enkelt Punkt som dette og gøre det paa en saadan Maade, som her er fset. At en enkelt Stand — om jeg saa maa sige — skal straffes med Forbedringshusarbejde, Fængsel eller Bøder, medens alle andre, naar de gøre sig skyldige i det samme Forhold, skulle gaa fri, er noget, jeg ikke kan være med til.

Sordum: Ja, det gif, som jeg sagde, at den ærede Justitsminister ikke tog i Betænkning, at underskrive, hvad den ærede

Ordfører sagde. Jeg tvivlede heller ikke om det, hvilket man vil have lagt Mærke til af mine sidste Udtalelser, men jeg skal vedblive fastholde, at den ærede Justitsministers Udtalelser dog være noget forskellige fra den ærede Ordførers. Den ærede Minister mente nu, at denne Ændring i og for sig ikke havde væsentlig Betydning og ikke vilde komme til at spille nogen Rolle. Jeg mener det samme som den ærede Justitsminister, den vil kun komme til at spille den Rolle, at de overordnede ville komme til at give Afkald paa den Fornøjelse at kunne tilkendegive, at deres underordnede blive afskedigede, fordi de have stemt paa en Maade, der ikke passer dem. Det er hele den Rolle, den vil komme til at spille, og jeg har heller ikke tænkt, den skulde komme til at spille nogen anden Rolle, men dette har heller ikke for mig saa ganske ringe Betydning. Det er svært nok for Arbejderen, at han skal kunne afskediges stiltiende, fordi han har stemt efter sin Overbevisning, der maaste er mod den overordnede; det er svært for en Arbejder saaledes at blive gjort brodløs, fordi han har stemt efter bedste Skøn, særlig naar han sidder med en stor Familie; men dobbelt svært er det, naar der samtidig siges til ham: Det er, fordi Du har stemt paa en Maade, jeg ikke synes om. Det er det eneste, jeg har ønsket at forhindre, i alt Fald ved denne Del af Ændringen.

Den ærede Ordfører gav mig en faderlig Formaning, som jeg maaste trænger til, i alt Fald efter den ærede Ordførers Opfattelse og Syn paa Sagen; det kan jo gerne være, at et saadant temmelig ungt Medlem, som jeg er, kan trænge til den Slags alvorlige Røvelser og Formaninger, men jeg synes dog ikke, at Tonen, i hvilken jeg har talt, har været i den Grad usvarlig, som den ærede Ordfører mente. Hvis jeg var gaaet for vidt, vilde jeg sagtens nok have hørt den ærede Formands Klokke, og jeg vil sige det ærede Medlem, at naar Formanden taaler mine Udtalelser, maa det ærede Medlem virkelig ogsaa taale dem.

Formanden (Clauſſen): Det ærede Medlem glemmer, at Formandens Klokke ogsaa løb, da han omtalte „Provisorie-ministrene“.

Sordum: Saa har det været saa sagte, at jeg ikke hørte det, thi jeg mindes ikke, at den ærede Formands Klokke har lydt. Jeg tror i alt Fald, det er meget vanskeligt at bestemme, i hvilken Tone man skal tale. En taler lidt højt og skarpt, det kan være hans